

Arrest

**nr. 55 973 van 15 februari 2011
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV**

In zake: 1. X
                          2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 21 december 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 18 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. WILLEMS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Omtrent de procedure

Tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2010 inzake de eerste verzoekende partij (verder: verzoeker) en de tweede verzoekende partij (verder: verzoekster), met referte CG X, respectievelijk CG X, werd beroep aangetekend bij verzoekschriften van 21 december 2010, gekend bij de Raad onder de dossiernummers X en X.

Aangezien verzoeker de echtgenoot is van verzoekster en in acht genomen dat verzoekster zich in het kader van haar asielaanvraag en onderhavig beroep in feite en in rechte beroept op dezelfde vervogingsfeiten als verzoeker, worden de voormelde zaken omwille van hun verknochtheid gevoegd.

2. Over de gegevens van de zaak

2.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van verzoeker als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma-zigeuner uit Gjilan, Kosovo. U beweert de Kosovaarse nationaliteit te bezitten. In 1992 trok u naar Duitsland. U had Kosovo verlaten na een oproeping ontvangen te hebben voor een medische keuring voor uw legerdienst. U zag op dat moment het conflict in Kroatië escaleren en wou niet deelnemen aan de oorlog. U bent derhalve niet ingegaan op uw militaire oproeping. U vroeg asiel in Duitsland, wat geweigerd werd. In 1998 werd u gerepatrieerd naar Kosovo. U ging opnieuw in Gjilan wonen, waar u tot juni 1999 bleef. Uit schrik voor de Albanezen en de Serviërs verliet u, net als andere Roma, Kosovo. U trok naar Nis, Servië waar u in 2003 huwde met (A.D.) (O.V. 6.578.196). U bent lid van de Democratische partij van de Sandzak. In 2008 sprak u met buren over de naderende lokale verkiezingen. Onderling werd afgesproken om op de partij van Boris Tadic (Democratische Partij) en die van Rasim Ljajic (Partij van de Democratische Actie van de Sandzak) te stemmen. Een andere Roma was hierover reeds aangesproken door een Serviër die kort daarop voedselpakketten liet uitdelen aan Roma. U hielp bij het uitdelen ervan. Enkele dagen voor de verkiezingen werden u en enkele andere Roma door de politie op straat beledigd toen jullie over de verkiezingen aan het praten waren. U werd door de politie beledigd omdat u sprak over de Democratische Partij en niet over de Servische radicale partij die in uw gemeente aan de macht was. Sinds uw aankomst in Nis in 1999 werd u meermaals door hetzelfde politiebureau opgeroepen. U werd gedurende enkele uren opgesloten en geslagen. De politie zei u te zullen tonen wat democratie voor Roma inhoudt. U meent dat aanhangers van Milosevic nog steeds bij de politie werkzaam zijn. In 2009 bent u één keer naar het hoofdkantoor van de politie in Nis gegaan om uw problemen met de politie aan te kaarten. U sprak er met een leidinggevende. Hij zei u terug te keren naar Kosovo. Een maand voor uw vertrek naar België in februari 2010 werd u voor het laatst opgeroepen door de politie. Uw vrouw had de convocatiedrie à vier dagen voordien thuis ontvangen. U werd wederom geslagen. Na een viertal uur werd u tegen 11-12u in de voormiddag vrijgelaten. De dag nadien trok u met uw partner naar Prokuplje bij uw schoonvader. Uw schoonvader kreeg hierdoor problemen met zijn buren die u een Albanees uit Kosovo noemden. Naast uw problemen met de politie werd u uitgescholden door oudere Serviërs die de Roma de arrestatie van Milosevic verweten. Uiteindelijk verliet u samen met uw partner Amzic Djulija op 12 februari 2010 Servië, richting België waar u op 15 februari 2010 asiel vroeg. U stelt niet naar Kosovo terug te kunnen omdat u er Albanezen vreest. Serviërs hadden tijdens het Kosovo-conflict huizen in brand gestoken, vrouwen verkracht en geplunderd. Roma werden gedwongen de resten mee te nemen. Dat werd gefilmd en Albanezen menen nu dat de Roma verantwoordelijk zijn. In Servië vreest u opnieuw geterroriseerd te worden zoals voorheen. U bent in het bezit van een Servisch nationaliteitsattest, uw geboorteakte en uw rijbewijs.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u sinds juni 1999 in Servië woonde en dat uit uw voorgelegd Servisch nationaliteitsattest blijkt dat u de Servische nationaliteit heeft. Uw vrees dient bijgevolg ten aanzien van Servië beoordeeld te worden.

U beweert Servië verlaten te hebben na er aanhoudende problemen gekend te hebben met de Servische politie en met oudere Serviërs. Vooreerst dient vastgesteld te worden dat hoewel u meerdere oproepingsbrieven zou gekregen hebben van de politie, u hiervan geen enkele kan voorleggen (CGVS, p.10). Verder legden u en uw partner (A.D.) tegenstrijdige verklaringen af over de laatste keer dat u naar het politiebureau bent gegaan. U beweerde dat u ongeveer een maand voor uw vertrek naar België in februari 2010 voor het laatst naar de politie ging. Uw partner zou hiertoe drie à vier dagen voordien van de politie een convocatiedrie ontvangen hebben. Op de dag van uw oproeping meldde u zich om 11-12u in de voormiddag bij de politie, waar u drie à vier uren bleef. De dag nadien vertrok u met uw partner naar Prokuplje (CGVS, p.11). Uw partner stelde dat u anderhalve tot twee maand voor uw vertrek naar België voor het laatst bij de politie bent geweest. Uw vrouw weet niet hoe dat concreet is gegaan, of u hiertoe een convocatiedrie had gekregen, of u van huis uit of elders naar de politie ging of werd gebracht (CGVS partner, p.5-6). Uw partner zou nooit enige convocatiedrie op uw naam van de politie ontvangen hebben (CGVS partner, p.6). Uw partner wist niet hoelang u bij de politie was, maar zei dat u rond 7u 's ochtends thuis kwam (CGVS partner, p.6). Drie à vier dagen later trokken jullie dan naar Prokuplje, aldus uw partner (CGVS, p.6-7). Gelet op bovenstaande komt uw algemene geloofwaardigheid in het gedrang.

Bovendien blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische

autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Daarenboven hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u geen stappen zou kunnen ondernemen om een verwaarlozing van uw rechten door een aantal individuele Servische politieagenten en/of eventuele gelijkaardige problemen in de toekomst aan te klagen en alsnog op de nodige bescherming van de Servische staat te kunnen rekenen. Met uitzondering van een eenmalig bezoek aan het hoofdkantoor van de politie in Nis in 2009, heeft u op geen enkel ander moment of bij een andere instantie het wangedrag van de politie aangeklaagd. U meent immers dat de maffia aan de macht is in Servië (CGVS, p.12). Er dient echter op gewezen te worden dat er, indien u meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Servische politie en meent dat uw rechten geschonden zijn/worden, in Servië meerdere mechanismen bestaan - die ook toegankelijk zijn voor Roma - om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Servische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen en gedoogt wangedrag van politieagenten, dat inderdaad wel voorkomt, niet zondermeer. Hoewel er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie anno 2010 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiseerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Cooperation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, kunnen er voorts verschillende stappen ondernomen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie / politieel wangedrag aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, waaronder het Romani, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren. Ik meen dan ook dat in Servië anno 2010 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Informatie bevestigt dat Roma in Servië worden achtergesteld, bijvoorbeeld op de arbeidsmarkt. Naast hun lage scholingsgraad spelen vooroordelen tav Roma hierbij een rol. Uit diezelfde informatie blijkt echter dat de autoriteiten in Servië deze discriminatie in toenemende mate erkennen en bijgestaan door de internationale gemeenschap voor dit complexe probleem een oplossing trachten te vinden en maatregelen nemen. Zo werden in het kader van 'The Decade of Roma Inclusion 2005-2015' – een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid, concrete plannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van Roma op gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting te

verbeteren. Problemen blijven er voor ontheemden en Roma zonder identiteitsdocumenten. U heeft echter een Servische identiteitskaart met een adres in Servië (CGVS, p.5) en uw Servisch nationaliteitsattest. Uw partner heeft eveneens een Servisch nationaliteitsattest. Hoewel uw partner haar vervallen Servische identiteitskaart niet heeft vervangen, heeft ze hierdoor nooit problemen gekend (CGVS partner, p.4). Uw partner stelde bovendien kindergeld te krijgen (CGVS partner, p.3). Zelf heeft uw partner nooit enig probleem gekend, ze had het goed in Servië (CGVS partner, p.5 en p.8).

Het feit dat u door oudere Serviërs werd uitgescholden is geenszins zwaarwichtig genoeg om gelijkgesteld te worden aan een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of aan ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming. Wat betreft het feit dat u in 1999 niet bent ingegaan op een militaire convocatie dient tenslotte te worden vastgesteld dat u na uw terugkeer uit Duitsland in 1998 hiervoor nooit enig probleem kende (CGVS, p.6-7).

Uit bovenstaande blijkt dat de algemene situatie voor Roma anno 2010, noch uw persoonlijke situatie op zich aanleiding geven tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn ze van die aard dat er sprake kan zijn van een risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u, gelet op de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo dd. 17 februari 2008 en volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, eveneens over de Kosovaarse nationaliteit beschikt. Volgens artikel 29 van de Kosovaarse nationaliteitswet hebben alle burgers van de voormalige Federale Republiek Joegoslavië die op 1 januari 1998 hun vaste woonplaats in Kosovo hadden (habitually residing) het recht op het Kosovaarse staatsburgerschap en kunnen zij ingeschreven worden in het registers van burgers ongeacht hun huidige woonplaats. U verkeert in deze mogelijkheid aangezien u verklaarde dat u na uw terugkeer uit Duitsland in 1998 opnieuw werd ingeschreven op uw adres in Gjilan (CGVS, p. 4).

U stelt niet naar Kosovo terug te kunnen uit schrik voor Albanezen die Roma verantwoordelijk achten voor plunderingen en verkrachtingen begaan tijdens het conflict van 1999 (CGVS, p. 14).

Vooreerst dient er gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 (toen u Kosovo definitief heeft verlaten; CGVS, p.4) aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens en na de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Gjilan wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. In de regio Gjilan werden er in 2008 en begin 2009

formeel geen kleine of ernstige incidenten gemeld bij de politie waarbij Roma en Ashkali betrokken waren. De verstandhouding tussen de Roma en politie in de stad Gjilan is naar behoren. Zo organiseerde de Kosovaarse politie na een reeks diefstallen, op vraag van de Roma-gemeenschap, verschillende bijkomende patrouilles. Personen die tot de RAE-gemeenschappen behoren kunnen binnen de stad Gjilan en de hieromliggende dorpen binnen de gemeente zonder de problemen rondreizen. Sinds 2000 zijn naar schatting 570 Roma en 180 Ashkali en Egyptenaren vrijwillig naar de regio Gjilan teruggekeerd. De terugkeerders werden bijgestaan door internationale organisaties in samenwerking met centrale en lokale autoriteiten, met inbegrip van hulp voor de heropbouw van huizen en projecten voor inkomstenverschaffing. In de gemeente Gjilan maken Roma gebruik van de diensten die worden verleend door parallelle instellingen, zoals de uitreiking van identiteitsdocumenten, gezondheidszorg, onderwijs en sociale bijstand. Tijdens voorgenoemde missie van het CGVS in Kosovo werden de gebeurtenissen van juli 2009 in Gjilan uitgebreid besproken met diverse internationale actoren ter plaatse en met meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschappen zelf. Analyse van de feiten wijst uit dat de incidenten kunnen beschouwd worden als een lokaal probleem tussen privé-persoon. Er blijkt nergens dat het om georganiseerde etnisch geïnspireerde incidenten zou gaan. De Kosovaarse politie onderzoekt deze incidenten en de zaken werden doorverwezen naar de rechtbank. Een hoge politie-officier van de Kosovaarse politie verklaarde dat twee van de zaken konden gekwalificeerd worden als zijnde eenvoudige burenruzies en een derde in verband kon worden gebracht met een afrekening binnen het zwarthandelsircuit.

Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Wel toont de informatie van het Commissariaat-generaal aan dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Een ernstige beperking van de uitoefening van fundamentele grondrechten, in het bijzonder van politieke, sociale (gezondheidszorg, onderwijs, sociale zekerheid...) en economische rechten, begint voor de RAE vaak met een gebrek aan registratie als inwoner van Kosovo en met het daaruit voortvloeiend ontbreken van de nodige identiteitsdocumenten. De Kosovaarse overheid is zich hiervan bewust en onderneemt stappen ter eliminatie van dit probleem. Zo communiceerde het Bureau van de Eerste Minister aanbevelingen aan de gemeenten om de registratie van RAE te verzekeren en stelde ze leden van de RAE-gemeenschap vrij van het betalen van de administratieve kosten voor hun registratie. Daarenboven initieert ook het UNHCR programma's om de problematiek van niet-registratie van minderheden te bekampen, zo ondermeer in september 2006 (startdatum van de implementatie van de 'Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali en Egyptian community in Kosovo') en juni 2008. Over het algemeen kunnen de RAE die geregistreerd zijn zich probleemloos tot de lokale autoriteiten wenden voor het verkrijgen van identiteitsdocumenten en kunnen zij in principe op basis hiervan hun rechten laten gelden en bijvoorbeeld een beroep doen op sociale hulpverlening in hun gemeente van origine indien zij aan de wettelijk gestelde algemene voorwaarden voldoen.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en

vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

In het kader van de asielaanvraag ingediend door uw partner, (A.D.), nam ik eveneens een weigeringsbeslissing.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande informatie te wijzigen. Uw identiteit staat immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van verzoekster als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma-zigeunerin uit Servië. U bezit de Servische nationaliteit. In 1999 verbleef u omwille van de oorlog gedurende korte tijd in Italië. U keerde nadien terug naar Prokuplje in Servië. In 2003 huwde u met (R.M.) (O.V. 6.578.193) en ging u in Nis wonen. In Nis kende uw partner problemen met Serviërs die hem zeiden terug te keren naar Kosovo. Hij werd soms op thuis of straat geslagen en soms werd hij door de politie naar een politiebureau gebracht. Enkele keren werd uw man per oproepingsbrief uitgenodigd bij de politie. Anderhalve tot twee maand voor uw vertrek naar België in februari 2010 werd uw man voor het laatst naar het politiebureau gebracht. U weet niet van waar en hoe hij werd meegenomen, maar om 7u 's ochtend kwam uw man terug naar huis. Drie à vier dagen later trokken jullie naar Prokuplje, waar u bij uw vader introk. Uw vader werd verbaal bedreigd door de bureaus die hem verweten een Kosovaar in huis te hebben genomen. U weet dat uw man zijn problemen één keer heeft aangegeven bij een leidinggevende van de politie. Dat zou enkele dagen voor jullie vertrek naar België zijn geweest. Hij heeft u hierover verteld. Er zou uw man gezegd zijn te moeten vertrekken. Uiteindelijk verliet u samen met uw partner op 12 februari 2010 Servië, richting België waar u op 15 februari 2010 asiel vroeg. U bent in het bezit van uw Servisch nationaliteitsattest en uw geboorteakte.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag volledig steunt op dezelfde motieven die terzake door uw partner (R.M.) werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

"Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd uw vrees voor vervolging

in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u sinds juni 1999 in Servië woonde en dat uit uw voorgelegd Servisch nationaliteitsattest blijkt dat u de Servische nationaliteit heeft. Uw vrees dient bijgevolg ten aanzien van Servië beoordeeld te worden.

U beweert Servië verlaten te hebben na er aanhoudende problemen gekend te hebben met de Servische politie en met oudere Serviërs. Vooreerst dient vastgesteld te worden dat hoewel u meerdere oproepingsbrieven zou gekregen hebben van de politie, u hiervan geen enkele kan voorleggen (CGVS, p.10). Verder legden u en uw partner (A.D.) tegenstrijdige verklaringen af over de laatste keer dat u naar het politiebureau bent gegaan. U beweerde dat u ongeveer een maand voor uw vertrek naar België in februari 2010 voor het laatst naar de politie ging. Uw partner zou hiertoe drie à vier dagen voordien van de politie een convocatie ontvangen hebben. Op de dag van uw oproeping meldde u zich om 11-12u in de voormiddag bij de politie, waar u drie à vier uren bleef. De dag nadien vertrok u met uw partner naar Prokuplje (CGVS, p.11). Uw partner stelde dat u anderhalve tot twee maand voor uw vertrek naar België voor het laatst bij de politie bent geweest. Uw vrouw weet niet hoe dat concreet is gegaan, of u hiertoe een convocatie had gekregen, of u van huis uit of elders naar de politie ging of werd gebracht (CGVS partner, p.5-6). Uw partner zou nooit enige convocatie op uw naam van de politie ontvangen hebben (CGVS partner, p.6). Uw partner wist niet hoelang u bij de politie was, maar zei dat u rond 7u 's ochtends thuis kwam (CGVS partner, p.6). Drie à vier dagen later trokken jullie dan naar Prokuplje, aldus uw partner (CGVS, p.6-7). Gelet op bovenstaande komt uw algemene geloofwaardigheid in het gedrang.

Bovendien blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Daarenboven hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u geen stappen zou kunnen ondernemen om een verwaarlozing van uw rechten door een aantal individuele Servische politieagenten en/of eventuele gelijkaardige problemen in de toekomst aan te klagen en alsnog op de nodige bescherming van de Servische staat te kunnen rekenen. Met uitzondering van een eenmalig bezoek aan het hoofdkantoor van de politie in Nis in 2009, heeft u op geen enkel ander moment of bij een andere instantie het wangedrag van de politie aangeklaagd. U meent immers dat de maffia aan de macht is in Servië (CGVS, p.12). Er dient echter op gewezen te worden dat er, indien u meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Servische politie en meent dat uw rechten geschonden zijn/worden, in Servië meerdere mechanismen bestaan - die ook toegankelijk zijn voor Roma - om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Servische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen en gedoogt wangedrag van politieagenten, dat inderdaad wel voorkomt, niet zondermeer. Hoewel er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie anno 2010 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiseerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, kunnen er voorts verschillende stappen ondernomen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie / politieel wangedrag aan te klagen. Wangedrag van politieagenten

wordt immers niet zondermeer gedoogd. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, waaronder het Romani, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren. Ik meen dan ook dat in Servië anno 2010 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Informatie bevestigt dat Roma in Servië worden achtergesteld, bijvoorbeeld op de arbeidsmarkt. Naast hun lage scholingsgraad spelen veroordelen tav Roma hierbij een rol. Uit diezelfde informatie blijkt echter dat de autoriteiten in Servië deze discriminatie in toenemende mate erkennen en bijgestaan door de internationale gemeenschap voor dit complexe probleem een oplossing trachten te vinden en maatregelen nemen. Zo werden in het kader van 'The Decade of Roma Inclusion 2005-2015' – een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid, concrete plannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van Roma op gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting te verbeteren. Problemen blijven er voor ontheemden en Roma zonder identiteitsdocumenten. U heeft echter een Servische identiteitskaart met een adres in Servië (CGVS, p.5) en uw Servisch nationaliteitsattest. Uw partner heeft eveneens een Servisch nationaliteitsattest. Hoewel uw partner haar vervallen Servische identiteitskaart niet heeft vervangen, heeft ze hierdoor nooit problemen gekend (CGVS partner, p.4). Uw partner stelde bovendien kindergeld te krijgen (CGVS partner, p.3). Zelf heeft uw partner nooit enig probleem gekend, ze had het goed in Servië (CGVS partner, p.5 en p.8).

Het feit dat u door oudere Serviërs werd uitgescholden is geenszins zwaarwichtig genoeg om gelijkgesteld te worden aan een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of aan ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming. Wat betreft het feit dat u in 1999 niet bent ingegaan op een militaire convocatie dient tenslotte te worden vastgesteld dat u na uw terugkeer uit Duitsland in 1998 hiervoor nooit enig probleem kende (CGVS, p.6-7).

Uit bovenstaande blijkt dat de algemene situatie voor Roma anno 2010, noch uw persoonlijke situatie op zich aanleiding geven tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn ze van die aard dat er sprake kan zijn van een risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u, gelet op de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo dd. 17 februari 2008 en volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, eveneens over de Kosovaarse nationaliteit beschikt. Volgens artikel 29 van de Kosovaarse nationaliteitswet hebben alle burgers van de voormalige Federale Republiek Joegoslavië die op 1 januari 1998 hun vaste woonplaats in Kosovo hadden (habitually residing) het recht op het Kosovaarse staatsburgerschap en kunnen zij ingeschreven worden in het registers van burgers ongeacht hun huidige woonplaats. U verkeert in deze mogelijkheid aangezien u verklaarde dat u na uw terugkeer uit Duitsland in 1998 opnieuw werd ingeschreven op uw adres in Gjilan (CGVS, p.4).

U stelt niet naar Kosovo terug te kunnen uit schrik voor Albanezen die Roma verantwoordelijk achten voor plunderingen en verkrachtingen begaan tijdens het conflict van 1999 (CGVS, p.14).

Vooreerst dient er gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 (toen u Kosovo definitief heeft verlaten; CGVS, p.4) aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens en na de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Gjilan wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten

kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. In de regio Gjilan werden er in 2008 en begin 2009 formeel geen kleine of ernstige incidenten gemeld bij de politie waarbij Roma en Ashkali betrokken waren. De verstandhouding tussen de Roma en politie in de stad Gjilan is naar behoren. Zo organiseerde de Kosovaarse politie na een reeks diefstallen, op vraag van de Roma-gemeenschap, verschillende bijkomende patrouilles. Personen die tot de RAE-gemeenschappen behoren kunnen binnen de stad Gjilan en de hieromliggende dorpen binnen de gemeente zonder de problemen rondreizen. Sinds 2000 zijn naar schatting 570 Roma en 180 Ashkali en Egyptenaren vrijwillig naar de regio Gjilan teruggekeerd. De terugkeerders werden bijgestaan door internationale organisaties in samenwerking met centrale en lokale autoriteiten, met inbegrip van hulp voor de heropbouw van huizen en projecten voor inkomstenverschaffing. In de gemeente Gjilan maken Roma gebruik van de diensten die worden verleend door parallelle instellingen, zoals de uitreiking van identiteitsdocumenten, gezondheidszorg, onderwijs en sociale bijstand. Tijdens voorgenoemde missie van het CGVS in Kosovo werden de gebeurtenissen van juli 2009 in Gjilan uitgebreid besproken met diverse internationale actoren ter plaatse en met meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschappen zelf. Analyse van de feiten wijst uit dat de incidenten kunnen beschouwd worden als een lokaal probleem tussen privé-personen. Er blijkt nergens dat het om georganiseerde etnisch geïnspireerde incidenten zou gaan. De Kosovaarse politie onderzoekt deze incidenten en de zaken werden doorverwezen naar de rechtbank. Een hoge politie-officier van de Kosovaarse politie verklaarde dat twee van de zaken konden gekwalificeerd worden als zijnde eenvoudige burenruzies en een derde in verband kon worden gebracht met een afrekening binnen het zwarthandelsircuit.

Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Wel toont de informatie van het Commissariaat-generaal aan dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Een ernstige beperking van de uitoefening van fundamentele grondrechten, in het bijzonder van politieke, sociale (gezondheidszorg, onderwijs, sociale zekerheid...) en economische rechten, begint voor de RAE

vaak met een gebrek aan registratie als inwoner van Kosovo en met het daaruit voortvloeiend ontbreken van de nodige identiteitsdocumenten. De Kosovaarse overheid is zich hiervan bewust en onderneemt stappen ter eliminatie van dit probleem. Zo communiceerde het Bureau van de Eerste Minister aanbevelingen aan de gemeenten om de registratie van RAE te verzekeren en stelde ze leden van de RAE-gemeenschap vrij van het betalen van de administratieve kosten voor hun registratie. Daarenboven initieert ook het UNHCR programma's om de problematiek van niet-registratie van minderheden te bekampen, zo ondermeer in september 2006 (startdatum van de implementatie van de 'Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali en Egyptian community in Kosovo') en juni 2008. Over het algemeen kunnen de RAE die geregistreerd zijn zich probleemloos tot de lokale autoriteiten wenden voor het verkrijgen van identiteitsdocumenten en kunnen zij in principe op basis hiervan hun rechten laten gelden en bijvoorbeeld een beroep doen op sociale hulpverlening in hun gemeente van origine indien zij aan de wettelijk gestelde algemene voorwaarden voldoen.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande informatie te wijzigen. Uw identiteit staat immers niet ter discussie."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit staat immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekers voeren, in een eerste middel omtrent de vluchtelingenstatus, aan dat er voldoende elementen zijn om aan te tonen dat zij conform artikel 1, A, lid 2 van het Verdrag van Genève dienen erkend te worden.

Aangaande de bestreden motivering betogen verzoekers dat de beslissingen niet voldoende gemotiveerd zijn en derhalve artikel 3 EVRM miskennen en de daaraan gekoppelde schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, meerbepaald van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker verklaart dat hij genoodzaakt was Kosovo te verlaten wegens vrees voor de Albanezen omdat de Albanezen menen dat de Roma verantwoordelijkheid dragen voor feiten tijdens het Kosovo-conflict.

Verzoeker diende ook Servië te verlaten wegens vrees geterroriseerd te worden, te meer omdat het geweld door de politie op hem verergerde.

Waar het CGVS het bevreemdend vindt dat verzoeker geen documenten kan voorleggen, zoals de oproepingsbrieven, voert hij aan dat het voor een Roma-zigeuner nagenoeg onmogelijk is om bepaalde documenten op te vragen en benadrukt hij dat de huidige Minister van Justitie nog steeds banden heeft met Milosevic.

Inzake de bedreiging van zijn leven verwijst verzoeker naar het hakenkruis op zijn woning en de doodsbedreigingen tijdens de laatste politieverhoren.

Omtrent de tegenstrijdige verklaringen tussen verzoeker en verzoekster, wordt verwezen naar de stress tijdens het interview en dat de tolk *“niet zo goed vertaald heeft”*.

3.2. Onder ‘middel’, zoals vereist krachtens artikel 39/69, § 1, 4° van de vreemdelingenwet, wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop de rechtsregel of rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden. Verzoeker zet echter niet concreet uiteen waar en hoe de bestreden beslissing artikel 3 EVRM, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, schendt. Derhalve worden deze onderdelen van het middel niet dienstig aangevoerd.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Uit de bestreden beslissing blijkt dat werd getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Bijgevolg moet de door verzoeker ingeroepen schending van artikel 3 EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk gemotiveerd worden.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging (of risico op ernstige schade) volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees (risico) reëel is. Deze vrees (of risico) dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees (risico) concreet aannemelijk te maken.

De herhaling van de feiten ten grondslag aan het asielrelaas kan niet aanzien worden als een dienstige weerlegging van de bestreden motivering.

Voor wat de problemen van verzoeker betreft met de Servische politie heeft de bestreden beslissing terecht gesteld dat verzoeker geen enkele oproepingsbrief van de politie kan voorleggen, hoewel hij er meerdere zou gekregen hebben (gehoor CGVS, p.10). Tevens blijkt uit de lezing van de administratieve dossiers dat verzoekers, zoals terecht aangehaald in de bestreden motivering, tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over de laatste keer dat verzoeker naar het politiebureau is gegaan.

Voormelde elementen tasten de geloofwaardigheid van verzoekers aan.

Bovendien, indien de door verzoeker aangehaalde feiten op de waarheid berusten, dan nog dient gesteld te worden dat uit de in de administratieve dossiers voorhanden zijnde informatie blijkt dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden; dat de Servische autoriteiten en de Servische politie voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. In acht genomen dat verzoeker verklaart 15-20 keer te zijn geslagen en mishandeld (gehoor CGVS, p.10) heeft hij tevens niet aannemelijk gemaakt dat hij

geen stappen kon ondernemen om een verwaarlozing van zijn rechten door een aantal individuele Servische politiemannen aan te klagen, gezien er verschillende stappen kunnen ondernomen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie of politieel wangedrag aan de kaak te stellen.

Aangaande de problemen met oudere Serviërs die verzoeker uitscholden stelt de bestreden beslissing terecht dat deze feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te worden aan een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of aan ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat de vrees van verzoeker betreft om terug te keren naar Kosovo omdat etnisch Albanezen Roma verantwoordelijk achten voor plunderingen en verkrachtingen begaan tijdens het conflict van 1999, heeft de commissaris-generaal op basis van de toegevoegde informatie terecht gesteld dat er anno 2010 niet meer kan gesproken worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de Roma-gemeenschap in Kosovo en dat, in geval van problemen, de Roma beroep kunnen doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten.

Waar verzoeker stelt dat het voor hem als Roma-zigeuner nagenoeg onmogelijk is bepaalde documenten op te vragen en bovendien benadrukt dat de huidige Minister van Justitie nog steeds banden heeft met Milosevic, merkt verweerder terecht op dat hij zich beperkt tot loutere beweringen en algemene verklaringen die geen afdoende verklaring vormen voor het niet aanbrengen van een begin van bewijs van de door hem aangehaalde problemen met de politie. De commissaris-generaal heeft terecht vastgesteld dat verzoeker nalaat een oproepingsbrief van de politie neer te leggen, hoewel hij verschillende malen per brief geconvoceerd werd. Verweerder benadrukt te dezen terecht dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust op de asielzoeker zelf.

Stress en angst vormen geen aannemelijke verklaring voor de opgeworpen tegenstrijdige verklaringen inzake essentiële elementen van het relaas.

Tijdens het gehoor werd aan verzoeker uitdrukkelijk gevraagd of hij de tolk begreep en er werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden. Hij kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken maar hij heeft naar aanleiding van het gehoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de tolk en hemzelf. Hetzelfde geldt voor verzoekster. De gehoorverslagen geven bovendien precieze en gedetailleerde gegevens van het asielrelaas weer en er kunnen geen aanwijzingen uit afgeleid worden van moeilijkheden die er zich zouden hebben voorgedaan. Het is niet ernstig om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetisch te stellen dat zijn verklaringen verkeerd vertaald werden. Verzoeker toont niet concreet aan dat de verklaringen die hij of verzoekster hebben afgelegd niet of foutief in het gehoorverslag zijn opgenomen.

Waar verzoeker thans aanvoert dat er een hakenkruis op zijn woning werd aangebracht vindt geen feitelijke grondslag in zijn verklaringen voor het Commissariaat-generaal.

De bestreden motiveringen inzake de vluchtelingenstatus vinden steun in de administratieve dossiers, zijn terecht en pertinent en worden niet dienstig weerlegd zodat ze door de Raad worden overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Het eerste middel is ongegrond.

3.3. Voor wat de subsidiaire bescherming betreft zoals bepaald bij artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet beroepen verzoekers zich, in wat zich aandient als een tweede middel, op dezelfde feiten als deze ten grondslag van het vluchtrelaas.

3.4. Hoger werd vastgesteld dat door het afleggen van tegenstrijdige verklaringen de algemene geloofwaardigheid van verzoekers in het gedrang werd gebracht. Bijgevolg kunnen verzoekers zich niet langer steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Tevens werd besloten dat verzoeker niet aannemelijk kon maken dat hij niet op de bescherming kon rekenen van hetzij de Servische, hetzij de Kosovaarse autoriteiten. Bijgevolg kan er niet worden gesteld dat er op basis van dezelfde feiten wel zou kunnen worden besloten tot het bestaan van een reëel risico

op ernstige schade. Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt immers dat de subsidiaire beschermingsstatus enkel kan worden toegekend aan de vreemdeling die zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV 64 134 / IV en RvV 64 139 / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS